

den sociale sikring af vandrende arbejdere med henblik på en hurtigere og mere effektiv koordinering af de forskellige sociale sikkerhedssystemer; endelig må Den europæiske sociale Fonds virke gøres mere effektivt.

74. Kommissionens hovedopgaver på det sociale område i de kommende år vil imidlertid knytte sig til følgende to større problemer: den faglige uddannelse og beskæftigelsen samt udjævningen af leve- og arbejdsvilkårene i opadgående retning.

A. Politik vedrørende faglig uddannelse og beskæftigelse.

75. Kommissionen lægger afgørende vægt på gennemførelsen af en fælles politik for faglig uddannelse. Denne politik bør baseres på generelle principper, som skal vedtages af Rådet. Aktiv tilskyndelse og koordinering fra Fællesskabets side bør tages i anvendelse for at støtte de foranstaltninger, som træffes af medlemslandene; dette vil kunne øge udvekslingen af oplysninger og erfaringer og kunne føre til oprettelse af modelprojekter.

76. Gennemførelsen af den fælles politik for faglig uddannelse vil også gøre det muligt at tilrettelægge og realisere en fælles beskæftigelsespolitik. Som tingene er i dag, hvor forskellige egne af Fællesskabet lider under mangel på især faglig uddannet arbejdskraft eller har overskud af arbejdskraft, og hvor der sker så mange tekniske fremskridt og andre forandringer, vil en effektiv politik for faglig uddannelse, koordineret med andre fællesskabsforanstaltninger (Den sociale Fond og den frie bevægelighed), øve afgørende indflydelse på arbejdskraftens geografiske og faglige mobilitet inden for Fællesskabet. Her vil koordinering ikke være tilstrækkelig; det vil også være nødvendigt at tillempe de forskellige foranstaltninger til målsætningerne for Fællesskabets beskæftigelsespolitik. Denne beskæftigelsespolitik bør naturligvis koordineres med andre aspekter i Fællesskabets politik, især med regionalpolitikken.

77. Den sociale Fond vil blive et vigtigt middel i Fællesskabets beskæftigelsespolitik. Kommissionen er af den opfattelse, at erfaringerne fra fondens fire første år klart har vist, at den ikke blot bør være en organisation, der refunderer medlemslandenes ud-

gifter i anledning af efteruddannelsesprojekter, men at den også bør være i stand til at opmuntre de forskellige lande til at igangsætte projekter og foretage eksperimenter på dette område.

B. Udjævning af leve- og arbejdsvilkårene i opadgående retning.

78. Udjævningen af leve- og arbejdsvilkårene i opadgående retning, som vil finde sted alene som følge af fællesmarkedets virkeliggørelse, vil nødvendiggøre fællesskabsforanstaltninger i nært samarbejde med medlemslandene om sociale spørgsmål; det vil være Kommissionens pligt at opmuntre hertil. Traktaten giver specifikke bestemmelser vedrørende lige løn for mænd og kvinder, og de skridt, der skulle tages i så henseende, er foretaget ved Rådets beslutning om en tidsplan for den gradvise realisering af dette princip. På det almindelige plan er det mere vanskeligt på indværende tidspunkt nøjere at angive, hvorledes harmoniseringen af de sociale systemer vil kunne gennemføres. Man kan imidlertid måske sige, at harmonisering ikke kan betyde, at de forskellige landes lovmæssige eller administrative bestemmelser skal gøres identiske; desuden kan det siges, at harmonisering af sociale systemer og tilnærmelse af lovgivning i Traktaten er to adskilte begreber og bør forblive sådan. Harmonisering er mere et spørgsmål om at fjerne tilstande med væsentlige forskelle, som ikke er retfærdiggjort af særlige faglige eller regionale behov, og om at nærme sig mere fordelagtige tilstande. Desuden bør en harmonisering ikke tilvejebringes ved hjælp af offentlige indgreb, men i princippet på grundlag af undersøgelser, konsultationer, udtalelser og henstillinger som forudset i Traktaten. Harmonisering vil på denne måde blive frugten af et frivilligt samarbejde mellem Kommissionen, regeringerne og arbejdsmarkedets interesserede parter. Kommissionen har allerede på en række områder påbegyndt sit arbejde i så henseende. Kommissionen ønsker her kun kort at rekapitulere de områder, hvor den mener foranstaltninger vil være nødvendige.

79. Kommissionen anser det for nødvendigt, at der udarbejdes et program for harmoniseringen af de sociale sikkerhedssystemer: en europæisk konference, som for-